

7

להקת
מחול
"בת-שבע"

"BATSHEVA"
DANCE
COMPANY

REISINGER.

קרן בת־שבע לאמנות ולהשכלה מציגה את

להקת־המחול בת־שבע

עונה ראשונה, תשכ"ה

אשרה אלקיים

גליה גת

רות לרמן

משה אפרתי

הרפה ברוח

יהודית ואל

אהובה ענברי

אהוד כרדוד

רנז גלוק

לאה לזין

רינה שינפלד

שמעון בראון

משה רומנו

רחמים רון

תזמורת סימפונית*, המנצח: גארי ברתיני

תאורה: ארנון אדר

המנהלת הכללית: בת־שבע דה רוטשילד

היועצת האמנותית: מארתה גראהם

באלט־מאסטר ומנהלת־הפקה: רות האריס

המנהל המוסיקלי: גארי ברתיני

אסיסטנטית לגב' גראהם: לינדה חורם

המנהל: פרנסואה שפירא

פסנתרן הלהקה: נתן מישורי

מנהל הנמה: אבי אלון

פיקוח על התלבושות: גליה גת. אורסולה ריד

יחסי ציבור: שמואל שי

* נגני „קול ישראל“ — באדיבות הנהלת שירות השידור.

בתכניה זו שמות הרקדנים מופיעים לפי סדר הא"ב.

בת-שבע דה רוטשילד

מרתה גראהם

עשר שנים דרושות, לדברי מרתה גראהם, כדי לחנך רקדן; ואפשר להוסיף על כך ולומר, כי עשר שנות נסיון בימתי דרושות כדי לעשות רקדן לכוריאוגרף. הקצב בכל התחומים נעשה בימינו מהיר יותר ויותר, ממש כאמצעי התקשורת, וישראל מחישה אותו עוד עשרת מונים. כולנו שאפניים וקצרי-רוח, ועתה, כשאנו מציגים את ביכורי פעולתנו, רוצים אנו לקוות כי בעוד עשר שנים נוכל להביט לאחור ולומר: כדאי היה.

בת-שבע דה רוטשילד

הקמתי את „להקת-המחול בת-שבע“ משום שהיה בה צורך, ואירע שבמקרה זה נזדמנו יחד הצורך וצירוף-נסיבות שאיפשר להקים להקת רפרטואר מקצועית.

שעת-הכוש, כאשר נסיבות שונות שאין ביניהן כל קשר מצטרפות יחד כדי ליצור הזדמנות שלא תחזור עוד, היא אף אותו רגע שבו רעיונות ערטילאיים לובשים צורה ונוצרת תכנית-פעולה מעשית.

היו בישראל כוריאוגרפים המחפשים אחר רקדנים, רקדנים המצפים לכוריאוגרפים; היתה דרישה גוברת והולכת מצד הקהל לבידור, למק-צועניות; היתה היכרותי הממושכת עם מרתה גראהם וחברי להקתה, שכולם משתוקקים להביא מפרי-רוחם לארץ הצמאה ונלהבת לכך.

במשך אותה תקופה, שהיתה לכאורה תקופה של שיתוק בשדה המחול האמנותי בישראל (חוץ מ„ענבל“), שהכל רואים בו יתום מקופח של האמנויות, פעלו כאן כוחות רבים: עשרות אולפני-מחול, ובהם מאות תלמידים, רקדנים אשר שאבו את השראתם מאמנים כמו גרטרוד קראוס, מיא ארבטובה, רנה גלוק, רינה שחם, חסיה לוי, שרה לויתנאי (והזכרנו אך מעטים מאלה שאצלם נתחנכו רקדני „להקת בת-שבע“), ורקדנים אשר שהו חודשים ושנים בניו-יורק בבית-הספר למחול של מרתה גראהם ובבית-הספר למוסיקה של ג'וליארד.

ונתעורר האתגר — להיות המתאם של יחידה אחת, מסוימת וקבועה, של פעילות ריקודית, ולכך אפשר היה לגשת רק בתנאי שאמנם תימצא הדרך לגיוס חלק מן המיטב המצוי בישראל ובעולם, כדי לבנות להקה מאומנת יפה ובעלת רפרטואר מגוון.

חלק מן הרקדנים הכרתו, אחרים נתגלו, מצאנו בינינו כוחות מצוינים, שאפשר היה להפקיד בידיהם את הניהול המקצועי של הלהקה, וכאשר — מעל כל אלה — נאותה מרתה גראהם, בזכות יחסה אלי ואהבתה לישראל, להיות לנו ליועצת אמנותית ולהרשות את השימוש בכמה מיצירותיה, הרי באמת כדאי היה להעזי ולהקים את המפעל שהצורך בו ברור לכל חובבי המחול בישראל.

מארתה גראהם

הרקדנית והכוריאוגרפית הנודעת, אינה פנים חדשות לקהל הישראלי. בעונת 1955/6 ערכה, יחד עם להקתה, את סדרת הופעותיה הראשונה בישראל, ומאז הופיעה אצלנו שתי פעמים נוספות: ב-1958 ובקיץ 1963. בעת ביקורה האחרון העלתה פה בהצגת-בכורה עולמית את יצירתה „יהודית“ למוסיקה של מרדכי סתר ובתפאורה של דני קרוון. עתה נאותה הגב' גראהם לשמש כיועצת האמנותית של „להקת בת-שבע“ ואף השתתפה במבחנים לקבלת הרקדנים ללהקה, שהתקיימו בניו-יורק ובתל-אביב. יתר על כן, זו הפעם הראשונה איפשרה הגב' גראהם לרקדנים מחוץ ללהקתה לרקוד מיצירותיה. בין היתר העבירה ללהקה החדשה יצירות כגון: „הורודיה“, „לתוך המבוך“ (בוצע בארץ בעת סיורה הראשון של להקת מארתה גראהם), וקטעים מ„קליטמנ-סמרה“, ואף הדריכה את הלהקה בחזרות על יצירות אלה ואחרות.

רות האריס

לאחר השתלמות בבאלט קלאסי ובטכניקה מודרנית, הופיעה לראשונה בהדרכתו של מאקס ריינהארט בברלין. אחר-כך היתה סולנית בלהקה המודרנית של קורט יוס. בפאריס וברירדה'ז'נרו, הופיעה כבת-זוג של סרג' ליפאר. היא היתה סולנית ראשונה בבאלט דה-פאריס וב-תיאטרונים „שטלה“ ו„פורט סאן מארטין“, עשתה כוריאוגרפיה ל„פר-גינט“ בתיאטרון הלאומי „אודאון“ והופיעה ככל רחבי צרפת. בניור יורק היתה פדימה-באלרינה ב„סיטי סנטר אוזרה“, והופיעה ביצירות סולו, בלהקה וברסיטלים. בישראל היא עסקה בהדרכת רקדנים ושחקנים בטכניקות שונות, ועשתה כוריאוגרפיות למחזות רבים, בין ניהם „אירמה לה-דוס“ ו„זעקי ארץ אהובה“ בתיאטרון „הבימה“, „מהומה רבה על לא דבר“ ו„עושה הלהטים“ ב„קאמר“, „מתחת לגשר“ בתיאטרון „אוהל“, ועוד. בשנים 1962 ו-1963 ביימה והכינה את הכוריאוגרפיה לפסטיבל אילת. עתה נענתה להזמנת הגב' בת-שבע דה רוטשילד לשמש כבאלט-מאסטר של הלהקה החדשה.

גארי ברתני

המנהל המוסיקלי והמנצח של הלהקה, ידוע בפעילותו המוסיקלית הענפה והמגוונת. הוא סיים בהצטיינות את חוק לימודיו בקונסרבטוריון של פאריס, בכיתות הניצוח והקומפוזיציה, ואחר-כך השתלם אצל ארתור הונגר וב"סורבון". הוא מנצח בקביעות על התזמורת הפילהרמונית הישראלית, תזמורת "קול ישראל" ותזמורת חיפה, מופיע במרכזי מוסיקה שונים באירופה, משתתף ב"פסטיבאל הבינלאומי למוסיקה ולדראמה", כותב מוסיקה לרבים מן המחזות המוצגים בארץ ומשמש כמורה באקדמיה הישראלית למוסיקה בתל-אביב. לפני כעשר שנים הקים את מקהלת "רינת", שערכה שלושה מסעות רבי-הצלחה באירופה ובארצות-הברית. בעת ביקורה האחרון של להקת מארתה גראהם בארץ, ניצח על התזמורת בכל הופעותיה והגיש בכיכובו-בכורה עולמי את "יהודית" לפי המוסיקה של מ. סתר.

ארנון אדר

נולד בגרמניה בשנת 1923 והוא בוגר בית-הספר לאמנות "בצלאל" בירושלים ובית-הספר לדראמה באוניברסיטת ייל, שבארצות-הברית. הוא אחד ממעצבי הבמה המבוקשים ביותר בארץ ותיכנן תפאורות, תלבושות ותאורה ל"הבימה", ל"קאמרי" ל"אוהל" וכן ל"לונדון פסטיבל באלט" וללהקת "ענבל". כן עיצב את פסטיבאל קיסריה ומופעים חגיגיים אחרים, מתכנן את התאורה של בניין הכנסת החדש ושל המוזיאון הלאומי בירושלים. ארנון אדר מלמד את האספקטים החזותיים של התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב.

נתן מישורי

פסנתרן הלהקה, נתקשר לעולם הריקוד תוך עבודתו עם תהילה רסלר, קטיה מיכאלי, רחל נדב, חווה לימון, אנתוני טיודור, הניה הולם ואנה סוקולוב. הוא ליווה את עבודתם ואף כתב ועיבד למענם כמה יצירות. את חינוכו המוסיקלי קיבל באקדמיה הישראלית למוסיקה בתל-אביב ובבית-הספר למוסיקה ג'וליאני בניו-יורק. כפסנתרן הופיע בארצות-הברית ובישראל בריסטיאלים, וכן כסולן עם תזמורת "קול ישראל". מלבד פעילותו כפסנתרן וכמורה משמש נתן מישורי גם כמרצה לענייני מוסיקה ב"קול ישראל" וכמבקר המוסיקלי של "למרחב".

הרקדנים

אשרה אלקיים נולדה בארץ והחלה את לימודי הריקוד אצל גרטרוד קר"אוס. אחר־כך השתלמה בניו־יורק בבית־ספרה של מארתה גראהם ובבית־הספר ג'וליארד, והיא בוגרת כיתת הכוריאוגרפיה והריקוד המודרני של מוסד זה. ערכה קונצרטים־למחול בעיר ניו־יורק עם להקה משלה בתכנית מ־צירותיה, וזכתה לשבחים ב־ניו־יורק טיימס, "הראלד טריביון" ו־דאנס מגזין. כמרכז ערכה מסע־הופעות ברחבי ארצות־הברית וקאנאדה, ועבר דתה הכוריאוגרפית הועלתה בקונצרטים־למחול של ג'וליארד והוצגה בתכנית C.B.S. בטלביזיה של ניו־יורק.

משה אפרתי נולד בארץ והחל את לימודיו בירושלים אצל חסיה לוי. הוא

זכה למילגה מטעם בית־הספר של מארתה גראהם בארצות־הברית והשתלם שם במשך שנתיים. כמרכז למד בסטודיו של ג'ון טיילור. בעת שהותו בארה"ב רקד בלהקתה של סופי מזלו. הופיע ב־מדיסון סקוור גארדן בתכנית פנטומימה שונות, ועשה כמה כוריאוגרפיות משלו.

הדסה כדור נולדה בתימן ועלתה ארצה בילדותה. למדה ריקוד אצל אריה כלב, גרטרוד קראוס ואלזה דוב לון. היא הצטרפה כסולנית ללהקת "ענבל" והשתתפה בסיווריה באירופה, ארצות־הברית וקאנאדה. ב־1959 נתקבלה לבית־ספרה של מארתה גראהם והשתלמה שם בריקוד ובכוריאוגרפיה. ובאותו זמן למדה גם באלט קלאסי וקלאסי־הודי. בהיותה בארצות־הברית

השתתפה בלהקות־המחול של יוריקו, סופי מזלו ועוד, והופיעה בטלביזיה וב־מחזמר "המלך ואני" בברדוווי. כמו כן הדריכה קבוצות נוער יהודי בריקוד ועשתה כוריאוגרפיות עבורם.

אהוד בן־דוד הוא יליד הארץ. בוגר מכון וינגייט להתעמלות. זמ־מה השתתף בלהקת כרמון ובשנת 1958 החל ללמוד באלט אצל רנה שחם. הוא השתתף ב־בימת מחול, ב־תיאטרון הלירי, ב־גברתי הנאוה" ובהופעות מחול עם רנה שחם. הוא משמש כמורה בסטודיו למחול בנתניה.

שמעון בראון נולד בפולין ועלה לארץ בצעירותו. בגיל 17 זכה באלופות הארץ בהתעמלות ובאותו זמן לערך החל ללמוד ריקוד. מוריו היו קטיה בדמור, אריה כלב ורנה גלוק. הוא התמסר בעיקר לריקוד הג'ז, אותו למד אצל רות האריס. הופיע בתיאטרון

הלירי, ב־מועדון התיאטרון — בריקוד ג'ז לפי כוריאוגרפיה שלו — וב־מחזמר "גברתי הנאוה".

רנה גלוק היא ילידת ארצות־הברית. בהיותה בת 15 זכתה בפרס ראשון בתחרות ב־Y.M.H.A. אחר־כך ערכה רסיטאל משלה, ומאז החלה להופיע על בימות שונות ברחבי ארצות־הברית. ב־1952 קיבלה מילגת־לימודים בבית־הספר ג'וליארד, שם השתלמה אצל מארתה גראהם, חוזה לימון, דוריס האמפרי, ובקומפוזיציה אצל לואי הורס. היא סיימה את לימודיה כבוגרת ראשונה של המחלקה לריקוד בתואר B.A. לפני שמונה שנים עלתה ארצה. היתה מורה למחול בקיבוץ בית־אלפא. הדריכה בלהקת "ענבל", הקימה אולפן לריקוד, השתתפה בהצגת "קיסר ג'ונס" ב־תיאטרון הקאמרי" הופיעה במסגרת "בימת־מחול". כמרכז ערכה רסיטאלים ברחבי הארץ. בשנת 1963 הכינה

אהובה ענברי

משה רומנו

לאה לוי

יהודית ואל

אשרה אלקיים

גליה גת

למחול בסטודיות שונות, ביניהן להקת "ענבל" וביה"ס של "ענבל".

רות לרמן, הצעירה שבין רקדניות הלהקה, היא ילידת סין. היא למדה ריקוד אצל ארכיפובה, רנה גלוק ורנה שינפלד, והופיעה בלהקות שונות וב"מסגרת "התיאטרון הלירי" של אנה סוקולוב.

אהובה עזברי היא ילידת גרמניה. בארץ למדה ריקוד אצל גרטרוד קר"אוס, מיא ארכטובה וטאלי בטי; וב"ארה"ב — אצל מארתה גראהם, לואי הורסט ועוד. היא בוגרת בית"הספר ג'וליאד במקצועות ריקוד מודרני וכר"יאוגרפיה. בארץ הופיעה בתיאטרון הבאלט בהנהלת גרטרוד קראוס ובלה"קת של נעמי אליסקובסקי, רנה שחם ורנה גלוק; ובארה"ב — במסגרת ביה"ס ג'וליאד, בלהקת אנה סוקולוב ובטלביזיה. וכן עסקה בכוריאוגרפיה.

מדעי"הרוח באוניברסיטה העברית בירושלים, וניגנה באבוב בתזמורת הגד"נ"ע ובתזמורת האוניברסיטה. בשנים 1961—1964 שהתה בארה"ב ולמדה שם בביה"ס של מארתה גראהם ובביה"ס לריקוד שליד ה"מטרופוליטן אופרה". באותו זמן אף הופיעה בלהקות באלט שונות, במהוות מוסיקליים והופעות יחיד.

לאה לוין נולדה בארץ וקיבלה את הינוכה באמנות הריקוד אצל מיא אר"בטובה. בשנות לימודיה אף הרבתה להופיע עם להקתה של מ. ארכטובה. אחר"כ עברה ללמוד באלט מודרני, בהדרכת רנה שחם ואנה סוקולוב, ואף השתתפה בקורס הראשון שערכה מארתה גראהם בארץ. היא הופיעה במסגרת "בימת מחול" (עם הכוריאוגרפיות רנה שחם ונעמי אליסקובסקי), ב"תיאטרון הלירי" של אנה סוקולוב וב"להקת רנה שחם. כן שימשה כמורה

עם להקתה, תכנית שהיתה מורכבת כולה מיצירות כוריאוגרפיות שלה, למוסיקה שהזמנה במיוחד אצל גארי ברתני ויואל תום.

גליה גת נולדה בארגנטינה והחלה את לימודיה בארץ אצל יהודית אורנ"שטיין ורנה גלוק. אחר"כ נסעה לניו יורק והשתלמה במשך שנה בביה"ס של מארתה גראהם. בשובה לארץ הר"פיעה במסגרת להקת קאמרית נסיונית, שבה שימשה כרקדנית וכוריאוגרפית. וכן הופיעה במסגרת "בימת מחול", "התיאטרון הלירי" ובהצגות של "הביר" מה"ו.הקאמרי" בקטעי ריקוד. במשך כל השנים האלה שימשה כמורה בס"טודיות למחול מודרני והופיעה בלהקות שונות.

יהודית ואל עלתה לארץ מארה"ב ב"1956 ולמדה אצל מיא ארכטובה, יהודית אורנשטיין ואלזה דובלון. כן למדה

שמעון בראון

רות לרמן

הדסה כדוש

רחמים רון

רנה גלוק

מישה רומנו הוא יליד הארץ ותלמידן של מיא ארבטובה ורנה גלוק. הוא הופיע באופרה הישראלית, ב"תיאטרון הלירי", בלהקת רנה גלוק, במחזמר "גבירתי הנאוה" ובלהקת רנה שינרפלד. כן השתתף בלהקת המחול לואי זילו בספרד.

רחמים רון (פרדו) נולד במצרים ועלה ארצה בילדותו. לפני שהצטרף ללהקה למד אצל גרטרוד קראוס ואצל הכוריאוגרפית יהודית ארנון מקיבוץ געתון. הוא עסק בהדרכה ובהוראת ריקודי עם, ואירגן הופעות והגיגות שונות בקיבוץ שער-הגולן. ב-1962 יצא לפסטיבל הנוער בהלסינקי כחבר בלהקת הריקודים של המשלחת הישראלית.

רנה שינרפלד נולדה בארץ והחלה את לימודיה אצל מיא ארבטובה ורנה גלוק. לאחר שחרורה מצה"ל נסעה להשתלמות בארה"ב, על-פי מילגה של משרד החינוך והתרבות. היא למדה

בביה"ס ג'וליארד וביה"ס לריקוד מור דרני של מארתה גראהם. באותן שנים הופיעה במסגרת ביה"ס ג'וליארד (עם הוזה לימון, להמרי ועוד), וכן בלהקת תה של פרל לאנג. בקורס-הקיץ בקונרטיקוט נבחר ריקודה "פאדו" להצגה בערב לכוריאוגרפים צעירים. בשובה ארצה התמסרה בעת ובעונה אחת לכו"ר יאוגרפיה ולהוראה. היא לימדה בסטודיות פרטיות, ב"ענבל" ובקורסים שונים, ועם בואה של אנה סוקולוב, הצטרפה ל"תיאטרון הלירי". בשנת 1963 הופיעה עם הלהקה בערבי מחול במקומות שונים בארץ, ובסוף השנה נסעה להשתלמות נוספת בארה"ב בביה"ס למחול טודרני של מארתה גראהם וב"מטרופוליטן אופרה" בניו-יורק, והרפיעה בתפקידים מן הרפרטואר של מארתה גראהם — "לתוך המבוך", "הורדיה", "הלן" ועוד, במסגרת בית הספר. היא אף הגישה ערב כוריאורגרפיות משלה, לפי מוסיקה שנכתבה למענה על-ידי יהושע לקנר.

התלבושות בוצעו על-ידי אורסולה ריד ודוד הלר

בגדי הנשים ב"דרך הלימוד" — לפי רישומיה של הלן מקגי

ביצוע התפאורות: זאב הלפרין

השמלתי ראשי: גבריאל שטייניץ

עבודות אלקטרוניקה: עקיבא מלמד

התכניה:

עטיפה: דן רייזינגר

התצלומים: אריק דיכנה, וולטר גיומן

הציירים...

וולטר מארטין

הוא צייר ומעצב במה אמריקני, המתכנן את התפאורה לרבות מיצירותיו של רוברט כהן. נוסף על עבודתו בשביל התיאטרון והמחול הוא עוסק גם באדריכלות-פנים.

איסאמו נוגוצ'י

נולד בלוס-אנג'לס לאב יאפאני ולאם אמריקנית-אירית. את השכלתו רכש לו בארצות-הברית, יאפאן, סין ופאריס. הוא נחשב היום כאחד מגדולי הפסלים בעולם ויצירותיו מוצגות במוזיאונים החשובים ביותר באמריקה, באירופה ובמזרח. הוא נתפרסם גם כאדריכל-פנים ומתכנן גנים, ולגן שתיכנן בשביל בניין אונסק"ו בפאריס יצאו מוניטין בעולם. עתה הוא עוסק בתכנון גן-הפסלים הגדול שיוקם בירושלים.

קרון בת-שבע לאמנות והשכלה

מזכירות: צפריה שרין

תל אביב, רח' אבן גבירול 103, טל' 236419

מישה אפרתי

פאול הינרמית

כתב את יצירתו „הורודיה“ בשנת 1944 בהשראת שירתו הדרמטית של סטפן מאלארמה. היא נכתבה במיוחד כמוסיקה לבמה ומארתה גראהם חיברה לה כוריאוגרפיה והופיעה בעצמה בתפקיד הורודיה. הטכסט הוא דיאלוג, והמוסיקה מדגישה את הניגוד בין שתי הדמויות: את האומנת מאפיינת נעימה חרישית בכלי־הקשת, ואילו משפ־טיה המזוירים, האכספרסיביים והסמליים של הורודיה מבוטאים באמצעות כל הכלים בצורה סולנית או אננסמבלית.

קארלוס סורינאך

הוא קומפוזיטור ומנצח ספרדי, שהשתקע בניו־יורק. את השכלתו המוסיקלית רכש לו בבארצלונה עיר־מולדתו ובגרמניה. בשנת 1947 עבר לצרפת וקנה לו שם כקומפוזיטור וכמנצח. מאז התיישב בארה״ב הוא מתמסר רק לקומפוזיציה ויצירותיו מבוצעות הרבה ומוקלטות. כשפנה אליו רוברט כהן וביקש שיציע לו מוסיקה ליצירה חדשה, הציע את ה„קונצ'רטו לפסנתר, צמבלון וכלי־קשת“, ולפיו נתחברה היצירה „מחוללים“.

חאליס אל־דאב

מחבר המוסיקה ל„קליטמנטסרה“, הוא בן למשפחה קופטית, ונולד בקאהיר. זה למעלה מעשר שנים הוא יושב בארצות־הברית, ובתקופה זו חיבר שלוש סימפוניות, קונצ'רטו אחד ויצירות קאמריות רבות. הוא חיבר מוסיקה ליצירה נוספת של מארתה גראהם, „מבט בברק“ (שהוצגה בארץ) וכן קטע בשם „רוח־פאים“ בשביל יוריקו.

פול באולס

(נולד ב־1910), הוא קומפוזיטור אמריקני, הפעיל גם בתחום הספרות. הוא שהה פרקי־זמן ארוכים בספרד, פורטוגאל וארצות אמריקה הלא־סינית ועסק בחקירת המוסיקה הפולקלורית. בשנת 1938 כתב את יצירתו „מוסיקה לפארסה“ (לקלרנית, חצוצרה, כלי־הקשה ופסנתר) בשביל סרט, שלא הופק בסופו של דבר; אולם המוסיקה זכתה להצלחה, ואליה פנתה אתל וינטר בבואה לחבר את יצירתה „שע־שועים“.

ארנסט בלוך

יצירתו „ארבע אפיוודות ללהקה קאמרית“ לקבוצת סולנים נכתבה בשנת 1927. בשנת 1928 זכתה היצירה בפרס העיר ניו־יורק, ומאז בוצעה בכל רחבי העולם. לפני כמה שנים חיבר דונאלד מק־קיל כוריאוגרפיה לפי יצירה זו, ועתה, משהוזמן לחבר כוריאוגרפיה בשביל „להקת בת־שבע“, שוב פנה אל יצירתו זו של ארנסט בלוך.

יוג'ין לסטר

המשמש מכבר כמנהל מוסיקלי, פסנתרן מלווה ואימפרוביזאטור בבית־הספר והל־קה של מארתה גראהם, וכמנצח על התזמורת בעת ההופעות (ניצח על „יהודית“ בעת המסע באירופה), חיבר את המוסיקה ל„המעבר“ ו„לונה־פארק“ בשביל להקת־המחול של רוברט כהן.

ג'אן־קארלו מנוטי

כתב את המוסיקה ל„לתוך המבוך“ בשנת 1946 במיוחד בשביל מארתה גראהם, והיא אף לא הוצאה־לאור. עתה הרשה הקומפוזיטור גם ל„להקת בת־שבע“ להשתמש ביצירתו זו. מנוטי הוא קומפוזיטור אמריקני ממוצא איטלקי, אשר קנה לו את שמו באופרות רבות־ההצלחה שכתב (ביניהן, „הקונסול“, „המדיום“, „הבתולה הזקנה והגנב“ ועוד). הוא כתב גם מוסיקה סימ־פנית, ומוזה כמה שנים הוא מקדיש הרבה מזמנו וממרכו לפסטיבאל שהוא עורך בספולטו שבאיטליה.

רינה שינפלד

אהוד בן־דוד

לתוך המבוך

המוסיקה: ג'אן קארלו מנוטי

התפאורה: איטאמו נוגוצ'י

כוריאוגרפיה ותלבושות: מארתה גראהם

אגדה יוונית מספרת על מפלצת, חציה פר וחציה אדם, שנקראה מינוטאורוס והוחזקה בפקודת מלך כרתים במבוך שבאי. כחוצאה מתבוסה במלחמה, נגזר על עמה של קורינתוס לשלוח אחת לתשע שנים ארבעה עשר מבהירי עלמיה ועלמותיה לכרתים. להיות טרף למינוטאורוס.

הגיבור תזאוס, נסיך קורינתוס, יצא לכרתים ונכנס לתוך המבוך, כשהוא מונחה על ידי חוט קסמים שנחנה לו הנסיכה אריאדנה, ושם נאבק עם המינוטאורוס והרגו. יצירתה של מארתה גראהם „לתוך המבוך“ שואבת את השראתה מאגדה זו. אולם כאן נהפך הסיפור לדראמה, שנושאה כיבושו של הפחד עצמו. הגיבורה נכנסת לתוך נוף שאינו אלא נבכי נשמתה, הולכת בעקבות החוט הדק של אומץ-לבה, כדי למצוא את הפחד האורב כמו מפלצת, כמו מינוטאורוס, בקרבה. היא מתנגשת עמו, מכניעה אותו ויוצאת להושיע.

משה אפרתי / רחמים רון

הדסה בדוח / רינה שינפלד

ERRAND INTO THE MAZE

Music: GIAN-CARLO MENOTTI

Set: ISAMU NOGUCHI

Choreography and Costumes: MARTHA GRAHAM

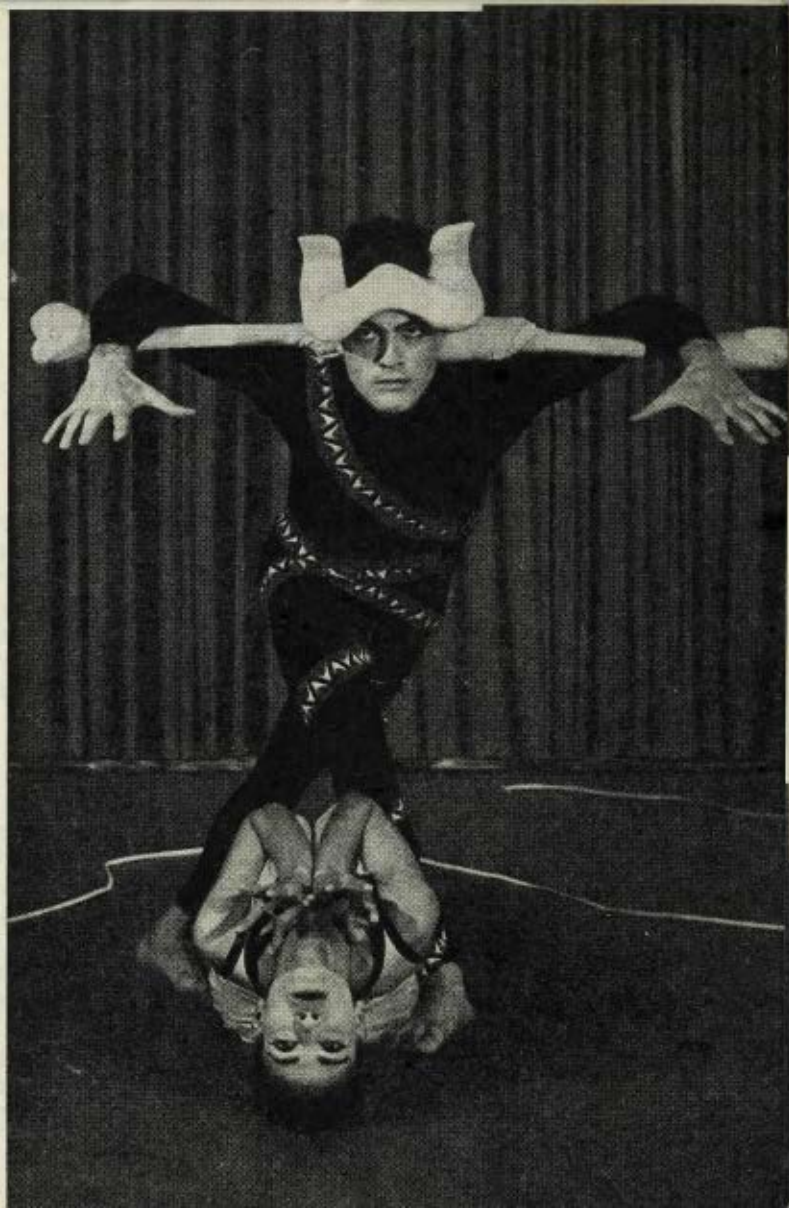
A Greek legend tells of a beast, half-bull, half-man, called the Minotaur, which was kept by the King of Crete in a labyrinth. Every nine years, as a penalty of war, the people of Corinth were doomed to send to Crete fourteen of the city's finest youths and maidens to be fed to the Minotaur.

The hero, Theseus, prince of Corinth, went himself to Crete and into the labyrinth, guided by a secret thread which had been given to him by the Princess Ariadne, and there fought and killed the Minotaur.

Martha Graham's ERRAND INTO THE MAZE derives from this legend. But here the story has been transformed into a drama about the conquest of fear itself. The heroine enters a landscape like the maze of her own heart, goes along the frail thread of her courage to find the fear which lurks like a monster, a Minotaur, within her. She encounters it, conquers it and emerges to freedom.

Hadassah Badoch / Rina Schenfeld

Moshe Efrati / Rahamin Ron

הורוריה

המוסיקה: פאול הינדמית
 התפאורה: איסאמו נוגוצ'י
 הכוריאוגרפיה: מארתה גראהם
 התאורה: ג'ין רוזנטאל

מקום העלילה הוא חדר, שבו מחכה אשה בחברת שפחתה. למה היא מחכה — אינה יודעת; אינה יודעת מה תידרש לעשות או לסבול, וזמן ההמתנה נעשה לזמן של הכנה. ראי מעורר בה מצוקה של חשבון נפש; דמויות מן העבר, קטעי חלום צפים ועולים אל פניו הקרים של הראי ומגבירים את ייסורי תודעתה. עם ההכרה העצמית באה ההשלמה עם גורלה המסתורי — וזה הרגע שבו מסתיימת הציפייה. בחומרה וברצינות מכינה אותה השפחה. וכשהיא יוצאת לקראת הנעלם, יורד המסך.

הדמויות

רנה גלוק / אהובה ענברי / רינה שינפלד

אשרה אלקיים / גליה גח

(ביצוע בכורה בישראל)

אשה
 השפחה

HERODIADE

Music by PAUL HINDEMITH
 Sets by ISAMU NOGUCHI
 Choreography by MARTHA GRAHAM
 Lighting by JEAN ROSENTHAL

The scene is an antechamber where a woman waits with her attendant. She does not know for what she waits; she does not know what she may be required to do or endure, and the time of waiting becomes a time of preparation. A mirror provokes an anguish of scrutiny; images of the past, fragments of dreams float to its cold surface, add to the woman's agony of consciousness. With self-knowledge comes acceptance of her mysterious destiny; this is the moment when waiting ends. Solemnly the attendant prepares her. As she advances to meet the unknown, the curtain falls.

The Characters

A Woman Ahuva Anbari / Rena Gluck / Rina Schenfeld
 Her Attendant Oshra Elkayam / Galya Gat

(Israel Premiere)

נחלק מדרך-הלימוד מועלות בעת החזרות סצינות ודמויות מיצירות כוריאוגרפיות שונות, בתנאים לא-בימתיים. אנו צופים בחזרה, במסגרת האולפן, על קטעים מתוך "קליטמנסטרה" למאתה גראהם:

"קליטמנסטרה הצעירה, שפגשה את אגיסתוס, הנשיא, עשתה אותו לאהובה, ויחד החלו השניים לשותת את קובעת כוס הדמים והאהבה עד תומה... הלנה, שהיתה בעלת מראה של אלה נצחית, נתפתתה לפאריס וברחה עמו לטרויה..."

"קאסאנדרה, נסיכת טרויה, ניחנה בסגולה לנבא עתידות בדייקנות רבה. אולם רובצת עליה הקללה שאיש לא יאמין לדבריה. היא התריעה על מותו של אגממנון ועל מותה היא, אולם לא נמצא מי שיאמין לה. היא הלכה אחרי אגממנון לחוף הארמון וכעבור זמן-מה הופיעה קליטמנסטרה והכריזה כי היא רוצחת, אך פועלת צדק..."

קאסאנדרה	הדסה ברוך / לאה לוי / אהובה ענברי
הלנה	אשרה אלקיים / גליה גת / רות לרמן / רינה שינפלד
פאריס	משה אפרתי / משה רומנו
קליטמנסטרה הצעירה	אשרה אלקיים / הדסה ברוך
אגיסתוס	משה אפרתי / אהוד בן-דוד / רחמים רון
דמות קליטמנסטרה	לאה לוי / אהובה ענברי

In the process of learning scenes of various works are revived in untheatrical surroundings.

We are attending a rehearsal in which the dancers have their first opportunity to appear in characters from Martha Graham's "Clytemnestra":

"Young Clytemnestra who met her future lover, the "womanish" Aegisthus, and together began to drain the cup of blood and love to its last drop..."

"Helen, who had terribly the look, close-up, of the immortal goddesses, was seduced by Paris and carried away to Troy..."

"Cassandra, the royal princess of Troy who had the gift of infallible prophecy and the curse that no one who heard her would believe. She shrieked her prophecy of Agamemnon's death and of her own but none of the people believed. She went after him into the palace and this was not long before Clytemnestra reappeared declaring herself a murderess but "a righteous craftsman"..."

Cassandra	Ahuva Anbari / Hadassah Badoch / Lea Levin
Helen	Oshra Elkayam / Galya Gat / Ruth Lerman / Rina Schenfeld
Paris	Moshe Efrati / Moshe Romano
Young Clytemnestra	Hadassah Badoch / Oshra Elkayam
Aegisthus	Ehud Ben-David / Moshe Efrati / Rahamim Ron
Clytemnestra's Image	Ahuva Anbari / Lea Levin

דרך הלימוד

המוסיקה: חלים אל-דאב
הכוריאוגרפיה: מארתה גראהם
התאורה: ג'ון רוזנטאל וארנון אדר

THE LEARNING PROCESS

Music: HALIM EL-DAB
Choreography: MARTHA GRAHAM
Lighting: JEAN ROSENTHAL and
ARNON ADAR

המעבר

המוסיקה: יוג'ין לסטר

תפאורה ותלבושות: וולטר מארטין

הכוריאוגרפיה: רוברט כהן

התאורה: ארנון אדר

"הכנת מעשה הרשע"

המקום: ההרים שמעל לעיר היוונית תבי.

הזמן: חמש־עשרה דקות לפני הופעת הקרבן הראשון.

הספינקס: הדסה בדוח / אהובה ענברי / רנה שינפלד

העוזר: משה אפרתי / אהוד בן־דוד / שמעון בראון

(ביצוע בכורה בישראל)

THE PASS

Music by EUGENE LESTER

Set and Costumes by WALTER MARTIN

Choreography by ROBERT COHAN

Lighting by ARNON ADAR

"A REHEARSAL OF EVIL"

The Place: The heights above the Grecian city of Thebes

The Time: Fifteen minutes before the arrival of the first victim.

The Sphinx: Ahuva Anbari / Hadassah Badoch / Rina Schenfeld

Her Assistant: Ehud Ben-David / Shimon Braun / Moshe Efrati

(Israel Premiere)

דונאלד מק־קויל — רקדן וכוריאוגרף יליד ניו־יורק ותלמידה של מארתה גראהם. הוא השתתף במסע להקתה בשנת 1955/6 והופיע עמה גם בארץ. נוסף להופעותיו הרבות עוסק דונאלד מק־קויל בהוראת הריקוד במוסדות אוניברסיטאיים רבים בארצות־הברית ואף הקים לו להקת־מחול משלו. המרבה להופיע בניו־יורק ומחוצה לה. לכוריאוגרפיות שהוא עושה בשביל להקתו יצאו מוניטין בהוגי המחול בארצות־הברית. באביב השנה שהה מר מק־קויל בארץ חודשיים והכין יצירה חדשה בשביל הלהקה, „בנות הגן” (לפי המוסיקה של ארנסט בלוך), שתבוצע כאן ביצוע־בכורה עולמי.

המוסיקה: ארנסט בלוך
כוריאוגרפיה ותלבושות: דונאלד מק־קויל
התאורה: ארנון אדר

רנה גלוק / אהובה ענברי
גליה גת / רות לרמן
אשרה אלקיים / לאה לוין
אהוד בן־דוד / רחמים רון

(ביצוע בכורה עולמי)

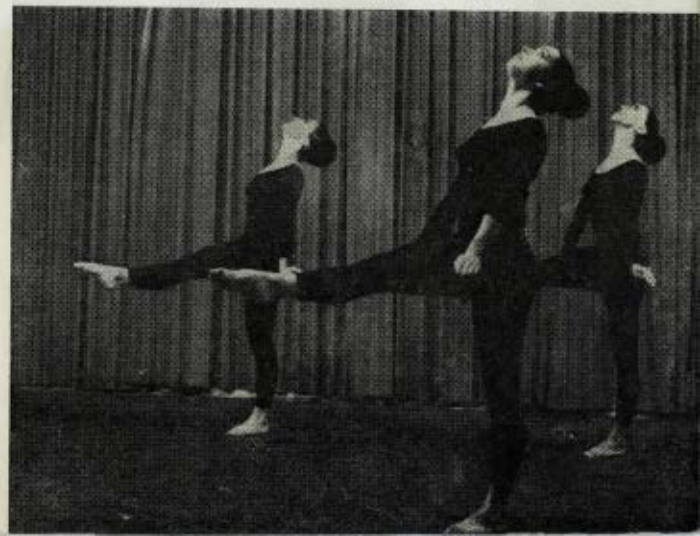
Music by ERNEST BLOCH
Choreography and Costumes by DONALD McKAYLE
Lighting by ARNON ADAR

Ahuva Anbari / Rena Gluck Galya Gat / Ruth Lerman
Oshra Elkayam / Lea Levin Ehud Ben-David/Rahamin Ron

(World Premiere)

בנות הגן

DAUGHTERS OF THE GARDEN

לונה-פארק

LUNA PARK

המוסיקה: יוג'ין לסטר
תפאורה ותלבושות: וולטר מארטין
הכוריאוגרפיה: רוברט כהן
התאורה: ארנון אדר

"מיוז"

אשרה אלקיים / גליה גת
אהוד בן-דוד / שמעון בראון
לאה לוין / רות לרמן
משה רומנו / רחמים רון
(ביצוע בכורה בישראל)

Music by EUGENE LESTER

Set and Costumes by WALTER MARTIN

Choreography by ROBERT COHAN

Lighting by ARNON ADAR

"AN EXCURSION"

Oshra Elkayam / Galya Gat

Ruth Lerman / Lea Levin

Ehud Ben-David/Shimon Braun

Moshe Romano/Rahamin Ron

(Israel Premiere)

רוברט כהן, מטובי הרקדנים של להקת מארתה גראהם, מקדיש חלק גדול מזמנו וממרצו להוראה. הוא שימש מורה במוסדות מוסיקליים חשובים רבים, יסד בבוסטון בית-ספר למחול ואף הקים להקה משלו. כמרכז הופיע במחזות טלביזיה רבים ואף שימש כרקדן ראשי בסרט „עולמו של רקדן“. בקיץ שעבר הוזמן ארצה על-ידי משרד החינוך והתרבות לשמש כמורה-אורה בקורס המיוחד להשתלמות רקדנים בירושלים. בעת שהותו בארץ עבד עם „להקת בת-שבע“ והדריך אותה בשתי יצירות מהרפרטואר של להקתו ואף הכין יצירה חדשה, „מחוללים“ (לפי מוסיקה של קארלוס סורינאך), שתבוצע כאן ביצוע בכורה עולמי.

מחוללים

המוסיקה: קארלוס סורינאך
הכוריאוגרפיה: רוברט כהן
התאורה: ארנון אדר

הלהקה

(ביצוע בכורה עולמי)

CELEBRANTS

Music by CARLOS SURINACH
Choreography by ROBERT COHAN
Lighting by ARNON ADAR

The Company

(World Premiere)

אתל וינטר היא מרקדניותיה הראשיות של להקת מארתה גראהם. בשנת 1945 הצטרפה ללהקה והשתתפה בכל מסעותיה בארצות-הברית ומחוצה לה. היא משמשת מורה בבית-הספר של מארתה גראהם ובבית-הספר ג'וליארד ואף עומדת בראש להקת-מחול משלה, המופיעה ברחבי ארצות-הברית. עם הקמת „להקת בת-שבע“ הוזמנה לבוא ארצה ולהדריך את הלהקה החדשה, ובתוך כך העבירה ללהקה את יצירתה „שעשועים“.

שעשועים

FUN AND FANCY

המוסיקה: פול באולס
הכוריאוגרפיה והתלבושות: אתל וינטר
התאורה: ארנון אדר

גליה גת / אהובה ענברי הדסה בדוח / רות לרמן
יהודית ואל / לאה לוי אהוד בן-דוד / שמעון בראון
משה רומנו / רחמים רון

(ביצוע בכורה בישראל)

Music by PAUL BOWLES
Costumes and Choreography by ETHEL WINTER
Lighting by ARNON ADAR

Ahuva Anbari / Galya Gat Hadassah Badoch / Ruth Lerman
Lea Levin / Judy Wahl
Ehud Ben-David/Shimon Braun Moshe Romano/Rahamin Ron

(Israel Premiere)

I created the Batsheva Dance Company because there was a need for it. As per chance this need met with a constellation of circumstances making possible the establishment of a professional repertory company.

The chance instant, when unrelated circumstances meet to create an opportunity that will never quite repeat, becomes that instant when brooding ideas take shape and a practical plan is born.

There were in Israel choreographers searching for dancers, dancers waiting for choreographers, there was a growing public demand for entertainment, for professionalism, there was my long acquaintance with Martha Graham and the members of her Company, all desirous to extend their own dreams to an eager and passionate land.

During the seeming eclipse, besides Inbal, of artistic dance in Israel, which all regarded as the backward orphan of the arts, there were forces at work, dozens of dance studios with hundreds of students, dance performers who had received their inspiration from artists such as Gertrud Kraus, Mia Arbatova, Rena Gluck, Rina Shaham, Hassia Levi, Sara Levi-Tanai—to mention a few who trained members of the Batsheva Dance Company. Dancers had spent months or years in New York at the Martha Graham School and the Juilliard School of Music.

The challenge was there: to be the co-ordinator of one distinct, permanent unit of dance activity. It could be attempted only if some of the best that Israel and the world had to offer could be brought together in order to build a highly trained company with a varied repertoire.

Some dancers I knew, others were discovered. We had among us the high quality specialists, to whom to entrust the professional management of the Company. And if Martha

Graham through her personal feeling towards me and her devotion to Israel was willing to be our artistic advisor and allow usage of some of her works, then it was indeed worth daring the enterprise the need of which was obvious to all interested in dance in Israel.

Martha Graham says: it takes ten years to make a dancer. One could add: it takes ten years of stage experience to make a choreographer. Today the tempo of all things is speeding like the means of communication and Israel speeds them up another ten fold. We are all ambitious and impatient. In presenting our beginnings we can dream that in ten years from now we shall be able to look back and say: it was worth it.

BETHSABEE DE ROTHSCHILD

The Batsheva Foundation for Art and Learning presents

THE BAT SHEVA DANCE COMPANY

FIRST SEASON 1964/5

Ahuva Anbari

Galya Gat

Lea Levin

Ehud Ben-David

Hadassah Badoch

Rena Gluck

Rena Schenfeld

Shimon Braun

Oshra Elkayam

Ruth Lerman

Judith Wahl

Moshe Efrati

Moshe Romano

Rahamim Ron

Symphonic Orchestra * — GARY BERTINI, Conductor

Lighting Director : ARNON ADAR

DIRECTOR : BETHSABEE DE ROTHSCHILD

ARTISTIC ADVISOR : MARTHA GRAHAM

Ballet Masters - Production Director : Ruth Harris

Musical Director : Gary Bertini

Assistant to Miss Graham : Linda Hodes

Manager : François Schapira

Company Pianist : Nathan Mishori

Stage Manager : Abi Alon

Costume Supervision : Ursula Reed, Galya Gat

Public Relations : SHMUEL SHAI

*Musicians from "Kol Israel" appear with the kind permission of their management.

The names of the Dancers are given in alphabetical order.

היכנס בכניסה הראשית

**אל
על**

מדינות העולם פותחות שעריהן לרווחת מאות כניסות ביבשה, עשרות בים, אבל רק כניסה ראשית אחת — מסלולי מטוסי הסילון. מבניני נמל התעופה המבהיקים בשכלולם — ישר אל מרכז העצבים של עריה הבירה. דרך המלך היא דרך האויר. דרכם של האיש והאשה המודרניים — היודעים להשתמש בטוב ביותר וגם ליהנות ממנו — היא דרך האויר. היכנס גם אתה בדרך המלך.